

Fecioara Maria, Regina unității și a păcii

După instituirea sărbătorii lui Cristos, Regele Universului în anul 1925 de către Papa Pius al XI-lea, ca o paralelă mariologică și în răspuns la solicitările credincioșilor, în 1954, cu ocazia centenarului dogmei Neprihănitei Zămisliri, Papa Pius al XII-lea, prin scrisoare enciclică *Ad coeli Reginam* a instituit sărbătoarea Sfintei Fecioare Maria Regină, care se celebrează în fiecare an la 22 august, la șapte zile după celebrarea sărbătorii Adormirii Maicii Domnului.

Părinții conciliari explică în *Lumen gentium*: „Fecioara Neprihănită, păstrată neatinsă de orice pată a păcatului strămoșesc, la capătul vieții sale pământești a fost ridicată cu trupul și cu sufletul în gloria cerească și a fost înălțată de Domnul ca Regină a Universului, pentru a fi mai pe deplin asemenea Fiului ei, Domnul Domnilor și învingător asupra păcatului și a morții” (nr. 59).

Regalitatea mesianică este o demnitate la care sunt destinați toți creștinii. Însă Sfânta Fecioară împlinește în ea, înaintea tuturor, promisiunea lui Isus: „Voi sunteți cei care ați rămas cu mine în încercările mele. Și eu rânduiesc pentru voi o împărăție, așa cum Tatăl a rânduit pentru mine; ca să mâncați și să beți la masă cu mine în împărăția mea și să vă așezați pe tronuri ca să judecați cele douăsprezece triburi ale lui Israel” (*Lc 22,28-30*).

Prin cuvântul ei „Fie mie după cuvântul tău”, Dumnezeu devine om, iar Maria devine regină a cerului și a pământului. Regalitatea Mariei – pe care, iată, Biserica o celebrează – este motiv de mângâiere pentru noi, pentru că înseamnă că Sfânta Fecioară mijlocește pentru noi, intervine pentru noi și noi o invocăm. Și tocmai pentru faptul că este cu Dumnezeu în gloria cerească, Maria este atât de aproape de noi, cunoaște inima noastră, ascultă rugăciunile noastre și ne ajută cu bunătatea ei maternă.

Maria este regină pentru că a fost asociată într-un mod unic Fiului său atât pe pământ cât și în gloria cerului. Sfântul Efreem Sirul spune, referitor la regalitatea Sfintei Fecioare, că aceasta derivă din maternitatea ei. Ea este Maica Domnului, a Regelui regilor și ni-l indică pe Isus ca viață, mântuire și speranță a noastră.

Dar, ce înseamnă că Fecioara Maria e Regină? Ce înseamnă regalitatea Mariei? Nu este vorba doar de un titlu care se adaugă la alte titluri ale Fecioarei, ci e o consecință ►►

► a faptului că ea a fost și este unită cu Fiul ei, adică în comuniune cu Dumnezeu.

Uneori, vorbind despre regi sau regine ne gândim la persoane care dețin putere și bogății. Dar când ne referim la Maria, nu vorbim despre o astfel de regalitate. Să ne amintim că Mântuitorul a fost proclamat ca rege atunci când atârna pe cruce: așa cum relatează Evanghelistul Marcu, Pilat a poruncit ca pe crucea lui Isus să fie scris „regele iudeilor” (cf. *Mc* 15,26). Așadar, regalitatea lui Isus Cristos este întrepătrunsă de umilință, de slujire, de iubire. Iar Sfânta Fecioară participă la actul de iubire al lui Dumnezeu față de oameni.

Sfânta Fecioară este Regină prin atitudinea sa de slujire. „Originea gloriei Mariei, momentul solemn care luminează toată persoana și misiunea ei este cel în care, plină de har, îi răspunde Arhanghelului Gabriel: *fiat* (fie mie după cuvântul tău). În acel moment ea devine Mamă a lui Dumnezeu și Regină, și primește oficiul regal de a veghea asupra unității și păcii neamului omenesc”, arată Papa Pius al XII-lea, în 1954. Maria își exercită așadar regalitatea veghind asupra noastră, fiii ei, și rugându-se pentru noi.

Parafrazând cuvintele aceluiași Suveran Pontif, care sunt atât de actuale și astăzi, ne putem întreba: Ce ar putea face creștinii în momentul prezent, când unitatea și pacea lumii, mai mult chiar izvorul însuși al vieții este în pericol, decât să-și îndrepte privirea spre Cea care apare înveșmântată în regalitate? Să privim așadar spre Maria și să o rugăm ca, așa cum l-a înfășurat în mantia sa pe Pruncul divin, tot la fel acum să-i învâluie pe toți oamenii și toate popoarele cu iubirea sa tandră de mamă.

Într-adevăr, devoțiunea la Sfânta Fecioară Maria este un element important al vieții noastre spirituale. În rugăciunile noastre, ne adresăm adesea Mariei cu încredere: privim spre ea, încercăm să imităm credința ei și disponibilitatea ei plină de iubire față de planul lui Dumnezeu. În litania lauretană, după recitarea Sfântului Rozariu, o invocăm de treisprezece ori cu titlul de regină: Regina îngerilor, a patriarhilor, a profeților, a apostolilor, a martirilor, a mărturisitorilor, a fecioarelor, a tuturor sfinților, Regină zămislită fără de prihană strămoșească, Regină înălțată cu trupul și sufletul la cer, Regină a preasfântului Rozariu, a păcii, a familiei.

Maria este Regina cerului, și deci aproape de Dumnezeu, dar este și Mamă, și deci aproape de noi. În ultima sa scrisoare enciclică, Papa Francisc spune, referindu-se la Fecioara Maria: «Maria, mama care a avut grijă de Isus, acum se îngrijește cu afecțiune și durere maternă de această lume rănită. Așa cum a plâns cu inima străpunsă la moartea lui Isus, acum simte compasiune pentru suferința sărmanilor

condamnați și a creaturilor acestei lumi exterminate de puterea umană. Ea trăiește împreună cu Isus complet schimbată la față, și toate creaturile cântă frumusețea ei. Este Femeia „înveșmântată în soare, cu luna la picioarele sale și cununa de douăsprezece stele deasupra capului” (*Apoc* 12,1). Ridicată la Cer, este Mama și Regina întregii creații. În trupul său glorificat, împreună cu Cristos înviat, ca parte a creației a atins plinătatea frumuseții sale. Ea nu păstra în inima sa numai întreaga viață a lui Isus, pe care o păstra cu grijă (cf. *Lc* 2,19.51), dar acum înțelege sensul a toate. De aceea putem să-i cerem să ne ajute să privim această lume cu o privire tot mai înțeleaptă» (*Laudato si*, nr. 241).

În încheierea acestor rânduri, vă propun un fragment din rugăciunea pe care, în 1954, Papa Pius al XII-lea a închinat-o Sfintei Fecioare Maria, Regină:

Din adâncul acestei văi a lacrimilor, în care omenirea îndurerată înaintează cu greu, printre valurile acestei mări mereu agitată de vânturile patimilor, înălțăm ochii spre tine, o, Marie, Mamă preaiubită, pentru a afla mângâiere contemplând gloria ta, și pentru a te saluta ca Regină și Stăpână a cerului și a pământului, Regina și Doamna noastră.

Domnește, o Mamă și Stăpână, arătându-ne calea sfințeniei, călăuzindu-ne și asistându-ne, ca să nu ne abatem nicicând din drum.

Domnește asupra Bisericii, care mărturisește și celebrează regalitatea ta blândă și care la tine aleargă ca la un adăpost sigur în mijlocul primejdiilor vremurilor noastre.

Domnește asupra rațiunii, ca să caute numai adevărul; asupra voinței, ca să urmeze numai binele; asupra inimii, ca să iubească numai ceea ce tu iubești.

Domnește asupra fiecăruia în parte și a familiilor, ca și asupra societăților și națiunilor; asupra adunărilor celor puternici, asupra consiliilor celor înțelepți, ca și asupra aspirațiilor celor simpli.

Domnește pe străzi și în piețe, în orașe și sate, în văi și munți, în aer, pe pământ și pe mare; și primește rugăciunea celor care știu că domnia ta este una a milostivirii, unde fiecăruia rugă află ascultare, fiecăruia durere află mângâiere, fiecăruia află vindecare....

Fă ca cei care, în toate colțurile lumii, te aclamă și te recunosc ca Regină și Stăpână, să se poată bucura deplin de Împărăția ta și de vederea Fiului tău, care împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin! ■

PS Cornel DAMIAN
Episcop Auxiliar de București